ध्यायन् कृपार्द्रः संमान्य स ते सक्तूनभोजयत् ॥२१२॥
उपनिन्ये च संगृह्य पुटकैश्चाटुसीत्कृतैः ।
तयोः पानाय पानीयं सरसः स्वच्छशीतलं ॥२१६॥
आचान्ते शुचितां प्राप्ते कृतासनपरिग्रहे ।
ततश्च वीजयन् पर्णतालवृन्तैरभाषत ॥२१४॥
भवत्यौ पूर्वसुकृतैः कैश्चित् संप्राप्तदर्शनः ।
चापलाद्विप्रसुलभात् प्रष्टुमिच्छत्ययं जनः ॥२१५॥
कल्याणिनीभ्यां कतमा पुण्या जातिः परिष्कृता ।
कुत्र वा क्लान्तमेतादृग्विरसं येन भुज्यते ॥२१६॥
एका तमूचे विद्यावामस्य सुस्रवसः सुते ।
स्वादुभोक्तव्यमप्राप्य किमीदृङ्गोपभुज्यते ॥२१७॥
पित्रा विद्याधरेन्द्राय प्रदातुं परिकल्पिता ।
इरावत्यहमेषा मे चन्द्रलेखा यवीयसी ॥२१८॥
पुनर्द्विजोऽभ्यधादेवं नैष्किञ्चन्यं किमस्ति वः ।
ताभ्यामवादि तातोऽत्र हेतुं वेत्ति स पृच्छ्यतां ॥२१९॥
ज्येष्ठेऽत्र कृष्णाद्वादश्यां यात्रायै तक्षकस्य तं ।
आगतं चूडया तोयस्यन्दिन्या ज्ञास्यसि ध्रुवं ॥२२०॥
द्रव्यस्यावामपि तदा तदभ्यर्णकृतस्थिती ।
इत्युक्त्वा फणिकन्ये ते क्षणादास्तां तिरोहिते ॥२२१॥